Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete
Teil I

Dziennik rozporządzeń Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 30. April 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 30 kwietnia 1940 r.	Nr. 34

Inhalt / Treść

Verordnung

über die Einführung eines Süßstoffmonopols im Generalgouvernement.

Vom 24. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Gegenstand des Monopols.

§ 1

Das Süßstoffmonopol erstreckt sich:

1. auf die Herstellung und weitere Bearbeitung von Süßstoffen im Monopolgebiet,
2. auf die Einfuhr von Süßstoffen in das Monopolgebiet,
3. auf den Vertrieb von Süßstoffen im Monopolgebiet.

§ 2

(1) Süßstoffe im Sinne dieser Verordnung sind alle auf künstlichem Wege gewonnenen Stoffe, die als Süßmittel dienen können und eine höhere Süßkraft als Saccharose (reiner Rüben- oder Rohrzucker), aber nicht entsprechenden Nährwert besitzen.

(2) Als Süßstoff gelten auch süßstoffhaltige Zubereitungen, die nicht zum unmittelbaren Genuß bestimmt sind, sondern nur als Mittel zur Süßung von Lebensmitteln dienen.

Rozporządzenie

o wprowadzeniu monopolu sztucznych środków słodzących w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 24 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Przedmiot monopolu.

§ 1

Monopol sztucznych środków słodzących obejmuje

1. wyrób i dalszy przerób sztucznych środków słodzących na obszarze monopolowym,
2. przywóz sztucznych środków słodzących do obszaru monopolowego,
3. zbyt sztucznych środków słodzących na obszarze monopolowym.

§ 2

(1) Sztucznymi środkami słodzącymi w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są wszelkie związki chemiczne, mogące służyć do słodzenia i posiadające wyższą słodycz niż sacharoza (czysty cukier buraczany lub trzcinowy), lecz nie posiadające odpowiednich własności odżywczych.

(2) Za sztuczne środki słodzące uważa się także przyrządzenia z zawartością sztucznych środków słodzących, które nie są przeznaczone do bezpośredniego spożycia, lecz służą tylko do słodzenia produktów spożywczych.

(3) Die Vorschriften dieser Verordnung finden auch auf Stoffe Anwendung, die in einfacher Weise in Süßstoff umgewandelt werden können.

§ 3

Monopolgebiet ist das Gebiet des Generalgouvernements.

Verwaltung des Monopols.

§ 4

(1) Die Verwaltung des Monopols untersteht der Aufsicht des Leiters der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs.

(2) Die Verwaltung des Monopols obliegt der Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement.

(3) Der Leiter der Generaldirektion der Monopole ist zur Vertretung aller Rechtsangelegenheiten des Monopols berufen.

(4) Die Generaldirektion der Monopole hat für das Süßstoffmonopol dem Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs jährlich einen Geschäftsbericht vorzulegen.

Herstellung von Süßstoffen.

§ 5

Zur Herstellung oder zur weiteren Bearbeitung von Süßstoffen kann die Generaldirektion der Monopole mit Genehmigung des Leiters der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs Betriebe pachten, erwerben oder errichten.

Einfuhr und Vertrieb von Süßstoffen.

§ 6

(1) Die Einfuhr und der Vertrieb von Süßstoffen obliegen der Generaldirektion der Monopole.

(2) Die Generaldirektion der Monopole überläßt den Vertrieb der Süßstoffe im Generalgouvernement der Landwirtschaftlichen Zentralstelle. Die Generaldirektion hat das Recht, dem Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs einen Vertreter zur Berufung in den Verwaltungsrat der Landwirtschaftlichen Zentralstelle vorzuschlagen.

§ 7

(1) Die Abgabepreise für die an die Landwirtschaftliche Zentralstelle abgegebenen Süßstoffe und die Verkaufspreise für Süßstoffe werden vom Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs mit Zustimmung des Leiters der Abteilung Preisbildung im Amt des Generalgouverneurs sowie im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs festgesetzt.

(2) Die Abgabepreise sind den Beteiligten zugänglich zu machen. Die Verkaufspreise sind im Verordnungsblatt zu veröffentlichen.

Süßstoffaufschlag.

§ 8

(1) Für den verbotswidrig hergestellten oder aus dem Ausland eingeführten oder in anderen

(3) Przepisy rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie także do środków mogących być za pomocą łatwych działań przetworzonych na sztuczne środki słodzące.

§ 3

Obszarem monopolowym jest obszar Generalnego Gubernatorstwa.

Zarząd monopolu.

§ 4

(1) Zarząd monopolu podlega nadzorowi Kierownika Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(2) Zarząd monopolu należy do Generalnej Dyrekcji Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie.

(3) Kierownik Generalnej Dyrekcji Monopolów jest powołany do reprezentacji monopolu we wszystkich prawnych sprawach.

(4) Generalna Dyrekcja Monopolów winna co do monopolu sztucznych środków słodzących przedstawić Kierownikowi Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora coroczne sprawozdanie.

Wyrób sztucznych środków słodzących.

§ 5

W celu wyrobu lub dalszego przerobu sztucznych środków słodzących Generalna Dyrekcja Monopolów może za pozwoleniem Kierownika Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dzierżawić, nabywać lub zakładać przedsiębiorstwa.

Przywóz i zbyt sztucznych środków słodzących.

§ 6

(1) Przywóz i zbyt sztucznych środków słodzących należy do Generalnej Dyrekcji Monopolów.

(2) Generalna Dyrekcja Monopolów porucza zbyt sztucznych środków słodzących w Generalnym Gubernatorstwie Centralnemu Urzędowi Rolniczemu. Generalnej Dyrekcji przysługuje prawo przedstawienia Kierownikowi Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora przedstawiciela dla powołania go do rady administracyjnej Centralnego Urzędu Rolniczego.

§ 7

(1) Ceny za sztuczne środki słodzące, oddane Centralnemu Urzędowi Rolniczemu, jak również ceny sprzedażne ustala Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora za zgodą Kierownika Wydziału Kształtowania Cen przy Urzędzie Generalnego Gubernatora i w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(2) Co do cen oddania należy zainteresowanym dać możność poinformowania się o nich. Ceny sprzedażne należy ogłaszać w Dzienniku rozporządzeń.

Dodatek na sztuczne środki słodzące.

§ 8

(1) Od sztucznych środków słodzących, wyrobionych lub sprowadzonych z zagranicy wbrew

als Monopolpackungen vorrätig gehaltenen Süßstoff ist, unbeschadet der strafrechtlichen Verfolgung, der Süßstoffaufschlag vom Hersteller, Einführer, Verwender oder Besitzer zu entrichten.

(2) Der Süßstoffaufschlag wird durch den Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs festgesetzt und im Verordnungsblatt bekanntgemacht.

Verkehrsfähige Süßstoffmengen.

§ 9

(1) Süßstoffe dürfen nur in dem Maße in den Verkehr gebracht werden, als eine Schädigung der Zuckerrüben- und der Zuckerwirtschaft nicht eintritt.

(2) Der Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs bestimmt im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs für jedes Betriebsjahr — 1. Oktober des einen bis 30. September des folgenden Jahres — die Menge Süßstoff, welche unter Berücksichtigung des vorhandenen und des zu erwartenden Rübenzuckers im Monopolgebiet vertrieben werden kann.

Amtliche Aufsicht.

§ 10

(1) Die Landwirtschaftliche Zentralstelle und alle übrigen in die Verteilung von Süßstoffen eingeschalteten Stellen einschließlich der Einzelhändler unterliegen der Aufsicht durch die Zollverwaltung.

(2) Zur Sicherung der Aufsicht können von den Hauptzollämtern Erzwingungsstrafen und Sicherungsgelder auferlegt werden.

(3) Außer den Dienststellen der Zollverwaltung haben alle übrigen Verwaltungsstellen im Generalgouvernement, insbesondere die Polizeidienststellen, zum Schutze des Monopols mitzuwirken. Sie haben Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung sofort den Hauptzollämtern und, soweit der Vertrieb gemäß § 6 Abs. 2 berührt ist, auch der Landwirtschaftlichen Zentralstelle anzuzeigen.

Schlußbestimmungen.

§ 11

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Mai 1940 in Kraft.

(2) Mit demselben Zeitpunkte treten die Vorschriften des ehemaligen polnischen Staates über künstliche Süßstoffe und über den Verkehr mit künstlichen Süßstoffen außer Kraft.

Krakau, den 24. April 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete**

Frank

zakazowi lub będących na składzie w innych opakowaniach niż monopolowych wytwórca, importer, używający lub posiadacz winien — nie zależnie od ścigania w drodze karnej — uiszczać dodatek na sztuczne środki słodzące.

(2) Dodatek na sztuczne środki słodzące będzie ustalony i ogłoszony w Dzienniku rozporządzeń przez Kierownika Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Ilości sztucznych środków słodzących, zdolnych do obrotu.

§ 9

(1) Sztuczne środki słodzące wolno wypuszczać do obrotu tylko w ilościach, nie mogących poszkodować gospodarki buraczanej i cukrowej.

(2) Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora ustali w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora na każdy rok operacyjny — 1 października do 30 września następnego roku — ilość sztucznych środków słodzących, którą z uwzględnieniem istniejącego i oczekiwanego cukru buraczanego można zbyć na obszarze monopolowym.

Nadzór urzędowy.

§ 10

(1) Centralny Urząd Rolniczy i wszystkie inne urzędy łącznie z handlarzami detalicznymi, którym powierzony jest rozdział sztucznych środków słodzących, podlegają nadzorowi zarządu celnego.

(2) Dla zabezpieczenia nadzoru Główne Urzędy Celne mogą nakładać kary wymuszające i zabezpieczenia pieniężne.

(3) Oprócz urzędów zarządu celnego, wszystkie inne urzędy administracyjne w Generalnym Gubernatorstwie, w szczególności urzędy policji, winny współdziałać w ochronie monopolu. Obowiązane są o wykroczeniach przeciw rozporządzeniu niniejszemu natychmiast donosić Głównym Urzędom Celnym a w wypadku, gdy został naruszony zbyt według § 6 ust. 2, również Centralnemu Urzędowi Rolniczemu.

Postanowienia końcowe.

§ 11

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1940 r.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy byłego państwa polskiego o sztucznych substancjach słodkich i w przedmiocie obrotu sztucznymi substancjami słodkimi.

Krakau (Kraków), dnia 24 kwietnia 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów**

Frank

Berichtigung.

Der § 6 der Verordnung über die Änderung des polnischen Einkommensteuerrechts vom 22. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 73) lautet richtig:

Die gemäß dem Gesetz vom 24. März 1933 über Steuererleichterungen für neuerrichtete Gebäude (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 22 Pos. 173) sowie gemäß Teil VII und VIII (Art. 24—42) des Gesetzes vom 9. April 1938 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 26 Pos. 224) zugelassenen Ermäßigungen der Einkommensteuer für Investitionen, Neubauten und Kraftfahrzeuge fallen weg.

Krakau, den 22. April 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Im Auftrag
Spindler

Sprostowanie.

§ 6 rozporządzenia o zmianie polskiego prawa podatku dochodowego z dnia 22 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 73) prostuje się jak następuje:

Ulgi w podatku dochodowym dla inwestycji, nowowznoszonych budowli i nabywców pojazdów mechanicznych udzielane według ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173), jak również według rozdziału VII i VIII (art. 24—42) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 224) odpadają.

Krakau (Kraków), dnia 22 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Spindler

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400. Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawczy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów, Krakau (Kraków) 20, Aleja Mickiewicza 30. — Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), ulica Wielopole 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14.40 (RM 7.20) włącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedyńczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0.60 (RM 0.30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) I, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GGP. I wzgl. II.